

стендилци су наумили свога любезногъ Дионисию истерати за силну любовъ, кою е показао спрямъ нѣхovýchъ пара. Они купе печате на молбеницу, кою ће збогъ нѣга у Стамболъ послати“.

1860 г.

№ 231.

Щ и п ъ.

Въ общебългарското движение противъ гръцката фанариотска църква взели участие и щипяни. За тѣхъ четемъ въ Србски Дневникъ отъ 3 юли 1860 г. слѣдното: „Бугари у Штипу послали су Порти тужбу са многимъ подписима противъ свога фанариотскогъ владике, кои чини велика бездѣлия“.

1860 г. и насетнѣ.

№ 232.

Битоля, Прилѣпъ, Ваташа.

Въ добавкѣ на № 203 отъ документитѣ, тукъ се даватъ още нѣколко фотографски снимки отъ печати на български общини и еснафи на градоветѣ Битоля, Прилѣпъ и др. Тѣзи печати показватъ до колко националното българско съзнание на македонското население е било засилено прѣди половина столѣтие, та е бивало изявљано дори на еснафскитѣ печати.

Така прѣзъ 1867 г. хлѣбаритѣ-симитчи въ Битоля си имали печать съ надписъ наоколо: † бѣлг(арски) симитч(иски) еснафъ Битола, а извжтрѣ на турски: Манастирде булгаръ симитчи еснафи 1867. — Отъ 1870 г. е печатътъ на битолския български напукчийски еснафъ, съ надписъ: болгар(р)ски еснафъ напѣчий 1870. — Отъ 1860 г. е печатътъ на ханджийския еснафъ въ Прилѣпъ съ надписъ: 1860 еснавъ анѣискі. — Отъ 1861 г. е печатътъ на бакалския еснафъ въ Прилѣпъ съ турски надписъ и български: бакалъ еснафи. еснафъ бакалски 1861. — На прилѣпския терзийски еснафъ надписътъ е на български, а датата (1860 г.) съ арабски цифри: † еснафъ терзиски 1870. — Юрганджийскиятъ еснафъ въ Прилѣпъ има надписъ: Еснафъ органджискі † Прилеп 1872. — Старъ печать отъ 1868 г. сж имали и самарджиитѣ въ Прилѣпъ, а печатитѣ на другитѣ еснафи сж по-нови: на касапитѣ отъ 1890 г., на дограмаджиитѣ отъ 1895 г., на тенекеджиитѣ отъ 1899 г., на бѣчваритѣ отъ 1906 г. и др. сѣ на български езикъ. — Печатътъ на кюстендилската българска община е отъ 1862 г. На него